

Večernik

»JUTRA«

Leto II. (IX.), šte. 134

Maribor, četrtek 14. junija 1928

Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček, zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemnik v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prašerna ulica št. 4

Zagrebski občinski svet proti nettunskim konvencijam

IZREDNA SEJA OBČINSKEGA SVETA. — SEDANJI VLADNI POSLANCI NIMAJO POOBLASTILA OD NARODA ZA RATIFIKACIJO NETTUNSKIH KONVENCIJ.

ZAGREB, 14. junija. Davi se je vršila izredna seja zagrebskega občinskega sveta. Na dnevnem redu je bila kot edina točka razprava o resoluciji proti ratifikaciji nettunskih konvencij.

Resolucija je bila sprejeta soglasno in so proti glasovali samo komunisti. Resolucija naglašja, da je bila večina

narodne skupščine izvoljena po programu vlade, ki pa niti v eni točki ne vsebuje pooblastila za ratifikacijo nettunskih konvencij. Zato je splošno mnenje, da nettunske konvencije v sedanji obliki brez temeljite revizije ne morejo biti sprejete, ker bi bil sicer narod sam dal že pri volitvah izraza svojemu razpoloženju.

Strašna rodbinska tragedija

ZDRAVNICA ZASTRUPILA DVOJE OTROK, MATER IN SEBE.

V Dugomseu pri Zagrebu je žive la zdravnica dr. Edita Žagar, rodona Dunaja s svojo materjo Cilko in dvoje otrok — šletnim Mirkom in 3-letno Betko. Mož Josip Žagar, upokojeni železniški uradnik, se je že pred Veliko nočjo ločil od rodbine ter odpotoval v Ljubljano, kjer mu živi sestra in kjer je upal najti kako namestitev. To se mu je uresničilo, bil je pa pripravljen, vzeti k sebi le ženo in otroke, tašče pa ne. Ker Edita ni hotela zapustiti matere, je ostala tudi sama v Dugomseu ter zapadla v veliko bedo.

V največjih skrbah za vsakdanji kruh se je morala že pred dnevi odločiti za smrt ž materjo in otroci vred. V torek zvečer je tako po ovin-kih vpraševala soseda trgovca, če bi se hotel brigati za sina, ko nje enkrat ne bi več bilo. Okrog desetih pa je šla kot po navadi k počitku. Ko včera j pozno jutraj ni bilo nikogar iz stanovanja doktorice, so sosedje takoj slutili nesrečo. In ko so večkrat

brezuspšno trkali na vrata, so prijavili svoj sum sreskemu poglavarstvu, ki je dalo vrata s silo odpreti.

Pogled v sobo je odkril pretresljivo tragedijo: na dveh sporednih posteljah je ležala nesrečna obitelj navidezno — mrtva. Na levi postelji doktorica, na desni njena mati, sredi pa oba otroka. Mati in hči sta bili oblečeni v črno v znak tragičnega zaključka bednega življenja. Zdravnik je na rokah otrok našel znake injekcij, dočim sta mati in hči morali strup — najbrž morfij — piti. Natančnejša preiskava je ugotovila, da je zastrupljenju podlegla samo mala Betka, dočim je v ostalih še malo življenja. Naglo so odredili prevoz v bolnico, a je mali Mirko že pri nakladanju na avto izdihnil. Doktorica in njena mati se pa v bolnici borita s smrtjo. V stanovanju so našli več poslovnih pisem na razne sorodnike. Velika tragika nesrečne obitelji je globoko pretresla dugoselsko prebivalstvo.

Narodna skupščina

BEOGRAD, 14. junija. V skupščini opozicija nadaljuje s tehnično obstrukcijo, vsled česar se govori, da namerava vlada uvesti tudi nočne seje. Vrh tega se bavijo vladni krogi z načrtom, da bi vložili proti voditeljem opozicije, Stjepanu Radiću in Svetozarju Pribičeviću, kot bivšima ministroma obtožbe, ker smatrajo, da bi bil to najuspešnejši korak, da se ustvari demoralizacija v vrstah opozicije. Seveda pa bi bila ta taktika vlade preveč očitvidna in neutemeljena ter tudi ne bi imela nobenega izgleda na uspeh.

V skupščini se je vršila danes dopoldne do 12. ure razprava o zapisniku in so govorili poslanci Pucelj, Stjepan Radić in Pribičević. Med Radićevim govorom je prišlo do tako viharne prerekanja med obema taboroma, da je moral predsednik sejo prekiniti.

Opoldne se je nadaljevala razprava o obtožbi proti dr. Subotiću, nakar je bila seja ob 14. uri zaključena.

Titulescu v Beogradu

BEOGRAD, 14. junija. Danes je prišel senkaj rumunski zunanji minister Titulescu, ki so ga sprejeli na kolodvoru Marinković, češkoslovaški in rumunski poslanik. Titulescu je odklonil novinarjem vsako izjavo o namenu svojega prihoda.

Marinković odpotuje v Bukarešt

BEOGRAD, 14. junija. Zunanji minister dr. Marinković odpotuje v torek v Bukarešt, da se udeleži konference zunanjih ministrov držav Male antante. Za časa njegove odsotnosti ga bo nadomeščal minister brez portfelja dr. Šumenković, ki se vrne v ponedeljek iz Prage.

Češka svobodna cona v Hamburgu

RIM, 14. junija. Listi poročajo iz Prage, da je Nemčija tekom pogajanj, ki so se vršila že ves mesec, pristala na to, da dobi Češkoslovaška v Hamburgu svobodno cono, ki bo obsegala prostore, katere je imela dosedaj v zakupu Družba za paroplovni promet na Labi.

Fašistovski tisk ostro kritizira postopanje nemške vlade ter navlaša, da hoče Nemčija tako konkurirati Trstu ter mu odvzeti še ono malo prometa, ki mu je ostal po prevratu. Doslej je bil češkoslovaški izvoz usmerjen na Trst, dočim bo odslej tudi južni del Češke izvažal svoje prideleke preko Hamburga. Trst izgubi s tem enega svojih največjih klientov in obstoja nevarnost, da Trst sploh popolnoma izgubi pozicijo, ki jo je imel doslej kot trgovsko in izvozno mesto v Srednji Evropi.

Nobile izgubljen

ZOPET BREZ ZVEZE Z NOBILOM IN NJEGOVO POSADKO. — POLOŽAJ PONESREČENCEV POSTAJA OD DNE DO DNE KRITIČNEJŠI.

KINGSBAY, 14. junija. Od Nobila in njegovega spremstva zopet že 24 ur ni dospelo nobeno poročilo. Splošno se domneva, da so akumulatorji njegove radio-postaje oslabei in da je glavni radio-telegrafist Biagi s svojimi močmi že precej pri koncu.

RIM, 14. junija. Soproga generala Nobila in svoji ostalih članov polarne ekspedicije prebijejo vse dneve v cerkvi in molijo za rešitev ekspedicije. Izjavlja svoje trdno prepričanje, da je njen mož ranjen. Najboljši dokaz za to je, da še dosedaj ni hotel javiti imen ranjencev. Ona toliko časa ne bo verjela, da je njen mož rešen, dokler ga ne vidi na lastne oči.

BERLIN, 14. junija. Med italijanskim moštvom Nobilove ekspedicije vlada silna potrost. Prišlo je namreč že tudi samo do prepričanja, da je rešitev zelo dvomljiva. Sedaj polagajo edino nado samo še na močne ruske lomilce ledu. Vendar pa je skoro izključeno, da bi mogel priti prvi ruski lomilec ledu pred soboto v Kingsbay, drugi pa odpluje šele danes iz petrografske luke. Zelo ugodno je, da imajo ruski lomilci ledu s seboj nemške Dornier-hidroplane, ki so edini sposobni za plete v dotičnih pokrajinah.

Zadnje poročilo, katero je poslal general Nobile v Kingsbay, zaključuje z besedami: »Že čez eno minuto

po katastrofi se je iz prs šefa in posadke izvil mogočen vzklík: »Živela Italija!«

Dne 30. maja zvečer sta krenila 12 km severovzhodno od otoka Foyn poveljnika Mariniano in Zappi ter švedski profesor Malmgren, oskrbljeniki z živili, v smeri proti Severnemu rtiču.

General sporoča dalje, da so pri njem: češkoslovaški znanstvenik iz Prage, dr. Behounek, poročnik linijske ladje Viglieri, inž. Trojani, tehnik Cecesni in radio-telegrafist Biagi.

Ostali člani posadke »Italie«, ki so ostali na zrakoplovu in jih je vihar odnesel dalje, imajo živil za tri mesece in s seboj tudi vso opremo.

Od ranjencev bo eden kmalu okreval, dočim bo zdravljenje drugega trajalo dalje časa, ker ima težko poškodbo pod kolenom. Ledene gore, na katerih je Nobileva skupina, se precej naglo pomikajo in se nahajajo v njihovih bližinah tudi kanali.

Sedaj je že skoro sigurno, da je druga skupina Nobilovega spremstva, ki jo je odnesel vihar dalje, popolnoma propadla, računa pa se lahko, da je propadla tudi ona trojica, ki jo je Nobile poslal proti Severnemu rtiču. Nemogoče je namreč misliti, da bi ljudje, ki ne poznajo tamkajšnjih krajev, mogli uspeti s svojo nalogo.

Venizelos o važnih balkanskih uprašanjih

ATENE, 14. junija. Venizelos je izjavil, da popolnoma odobrava dosedanje politiko zunanjega ministra Mihakokopulosa. Odobrava italijansko-turško in grško-turško pogodbo, toda pod pogojem, ako ni naperjena proti kaki tretji državi. Želeti bi bilo tudi, da se uresniči ideja balkanskega pakta. Vendar pa se Venizelosu zdí, da teren za balkanski Locarno še ni pripravljen. Zato odobrava idejo paktov med dvema državama, ki jih bo mogoče pozneje po vzoru locarnske pogodbe združiti v eno pogodbo.

O nettunskih konvencijah je Venizelos naglašal, da bi z veseljem pozdravil dogovor in morebitno pogodbo med Jugoslavijo in Italijo, ker bi bili s tem odstranjeni povodi za vznemirjenje in bi bil zasiguran mir.

Kar se tiče jugoslovanske slobodne pasu v pristanišču v Solunu, stoji Venizelos na stališču, da je treba vsekakor zasigurati Jugoslaviji prost uvoz in izvoz skozi Solun, vendar pa Grška nikdar ne sme odstopiti od svojih zahtev po spoštovanju njene suverenosti.

Jugoslovanski znanstveniki v Nemčiji

MONAKOVO, 14. junija. Odposlanci jugoslovanskih vseučilišč in gospodarskih korporacij, ki so prispeli v torek semkaj, so v sredo posetili razna industrijska podjetja, danes pa so imeli predavanja na tukajšnji univerzi. Med drugimi je predaval tajnik ljubljanske Trgovske zbornice, g. Ivan Mohorič o gospodarskem razvoju Jugoslavije in gospodarskih zvezah Nemčije in Jugoslavije.

PRISTOPAITE K VODNIKOVIM DRUŽBI!

Somišljenike in prijatelje SDS v Mariboru

opozarjamo na srezki občni zbor, ki bo za sreza Maribor desni in levi breg v nedeljo 17. junija ob 10. dopoldne v spodnji mali dvorani Narodnega doma in bo zlasti zanimiv radi tega, ker bo na njem narodni posl. dr. Pivko podal poročilo o najnovejših dogodkih. Ker je politično, gospodarsko in kulturno življenje Maribora tesno zvezano z obema srezoma in je zato treba vedno bolj poglobljati vezi med somišljeniki stranke v Mariboru in v obeh srezih izven Maribora, vabimo somišljenike in prijatelje SDS iz Maribora, da se zbora v čim največjem številu udeležijo.

Odprava potnih vizumov med Češkoslovaško in Jugoslavijo.

Konzulat češkoslovaške republike v Ljubljani javlja uradno, da so od 15. junija ukinitvi potni vizumi med češkoslovaško republiko in kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev. Potniki se bodo odsle izkazovali le s rednim veljavnim potnim listom.

Zahvala.

Ker je podpisaneu odboru nemogoče zahvalit ise vsem posameznim darovateljem in podpornikom, se tem potom najiskrenejše in najtoplejšje zahvaljujemo vsem, ki so pripomogli h krasnemu uspehu javne tombole dne 3. t. m. v prvi vrsti gg. trgovcem, nadalje društvu poštnih uslužbencev za prepustitev odra, požarni brambi in policijski straži za vzorno vzdrževanje reda ter vsem mariborskim uredništvom za vsestransko blagohotno podporo. — Izvršni mestni odbor Pomladka Rdečega križa v Mariboru. —

Otrok brez očetove skrbi.
star 16 let, boleha že 8 let na tuberkulozi, prosi usmiljena srca za podporo v denarju. Sprejeto v tisti družini.

Dva „nobel“ zločinca pred poroto

ŽELEZNIŠKI URADNIK V KONTROLI DOHODKOV OSLEPARIL DRŽAVO
ZA 160.000 DIN. — DOLGOPRSTI CENTURIO IZ 45. PEŠPOLKA.

Že zopet ti nesrečni kolki!

Ljudski sodniki imajo danes pred seboj 40letnega železničarskega uradnika iz Beograda Josipa Valenčiča, ki ga toži državno pravdnštvo hudodelstva sleparstva z državnimi kolki.

Po navedbi obtožnice je Valenčič od začetka l. 1926. do konca marca 1927. v Mariboru odlepljal kolke z železniških povznetih izkaznic ter jih po odstranitvi žigov zopet spravil v promet, s čimer je oškodoval državo za velike zneske. To sleparsko početje mu je bilo lažje, ker je bil Valenčič referent za povzete izkaznice pri kontroli dohodkov v Mariboru. Njegovo delo je bilo v tem, da je pregledoval, ali so bila povzeta pravilno zaračunana in izplačana in ali so bile izkaznice pravilno kolkovane ter kolki pravilno uničeni. Tako pregledane listine je vlagal v arhiv in tu ga je premagala skušnjava, da je slabo nelepene kolke odstranil z listin in jih zbrisal sledove žigov. Kakor sam trdi, se je pri kontroli dohodkov od l. 1922. že dolgo ukvarjal s to mislijo, dokler ni pričel začetkom l. 1926. res slepariti s kolki. Revizija spisov je ugotovila, da je obdolženec od l. 1924. do 1927. odstranil kolke nič manj kot v 11.817 slučajih, ki predstavljajo vrednost nad 164.000 Din!

Valenčič dejanje odkrito priznava in trdi, da je prodajal kolke nekemu neznanemu židu. Koliko odlepljenih kolkov je res prišlo ponovno v promet, ni ugotovljeno; če so prišli vsi, je država oškodovana za poldrugi stotisoč dinarjev.

Današnji porotni senat sestavljajo vdss g. dr. Guzelj kot predsednik, dss. g. Serenec in okrajni sodnik g. Habermuth kot votanta; zapisnikar g. Verstovšek. Javno obtožbo zastopa namestnik drž. pravdnika g. Sever. Zagovarjal je Valenčiča odvetnik g. dr. Kimovec. Ker so porotniki z 9 glasovi potrdili vprašanje sleparstva, je bil Valenčič obsojen na dve leti težke ječe, všteje pa se mu v kazni preiskovalni zapor od 2. januarja t. l. Valenčič je izjavil, da sprejema kazni.

Narednik — uzmovič

Radi hudodelstva uradne poverbe se zagovarja danes pred mariborsko poroto 24letni poljski delavec Djuro Miletič, ki je od 9. marca do 19. junija 1926. poveril kot narednik 45. pešpolka v Mariboru 12.900 Din in 12 dolarjev, kateri denar je bil doposlan od svojcev raznim v kadru služočim vojakom.

V razlogih obtožbe so navedene naslednje podrobnosti: vse denarne pošiljke za vojake prihajajo najprej na poveljstvo polka, ki jih vpiše v poseben seznam in jih šele nato izroči proti potrdilu poveljnikom čet, da razdele pošiljke naslovnikom. V zgoraj navedenem času je bil poverjen s prenašanjem takih denarnih zneskov s štaba polka iz vojašnice kralja Aleksandra prvemu in tretjemu bataljonu v vojašnico vojvode Mišića današnji obtoženec Miletič, narednik-pisar v štabu 3. bataljona. Kmalu potem, ko je prevzel Miletič 4. marca 1926. ta posel, so se začeli pritoževati vojaki, da ne dobijo denarnih pošiljk, dasi so od svojcev obveščeni, da jim je bil denar poslan. Po daljši preiskavi so četni poveljniki res ugotovili, da je v polkovnem seznamu vpisanih več denarnih pošiljk, katerih sprejem po četnih poveljnikih je bil potrjen s ponarejenim podpisom, ki ga je izvršil obdolženec.

Tako je postalo jasno, da je obdolženec pri polkovnem štabu sicer dvignil denar, ni ga pa predal četnim poveljnikom, marveč si ga je pridržal ter ponaredil potrdila. Komisijiski pregled vseh zaznamkov je ugotovil, da je na opisani način poveril Miletič nad 12.000 Din, to je prav vse denarne pošiljke, ki so prispele za prvi in tretji bat. od 9. marca do 18. junija 1926! Poleg tega je obdolženec stikal za denarjem tudi v priporočenih pismih in si je pridržal pismo z 12 dolarji in pismo z 20 Din dveh vojakov.

Miletič priznava, da je dvignil denar pri polku in da ga ni oddal četnim poveljnikom; trdi pa, da mu je bilo nekoč iz miznice ukradenih 2500 Din, drugič da je

zgubil 8000 Din in tretjič da mu je zopet zginil denar iz miznice. Zneskov da ni mogel takoj oddati četnim poveljnikom, radi česar jih je shranjeval v svojem predalu ... Nasprotno tem navedbam pa je dognano, da je Miletič neprestano popival v družbi žensk in se vozaril z avtom ter da je razpolagal z dolarji.

Obtoženega Miletiča je zagovarjal dr. Hojnik. Po pravdoreku porotnikov, ki s osoglasno potrdili obtoženčovo krivdo, je bil Miletič obsojen na 3 leta težke ječe. V kazni pa se mu vštejeta 2 leti preiskovalnega zapora pri vojaškem in civilnem sodišču.

Umor v Gajevcih pri Ptuju lani poznega decemberskega večera ostane večna tajnost. Obtoženi Franc Žnidarič je večeraj ves čas dolge razprave vztrajal pri trditvi, da ni umoril svojega strica Ivana Žnidariča. Tudi priče so ostale pri tem, da sta si bila stric in nečak sovražna, da sta se v Ptuj po neuspeli poravnalni razpravi radi oskrbe nezakonskega otroka v jezi razšla, da je nečak nosil orožje in da nihče drugi ni imel povoda za napad na starega Žnidariča. Samo eno se nikakor ne vjema: nečak je nosil revolver, hči Zofija je usodnega večera slišala — strel, njen oče je bil pa — zaboden. Porotniki so vprašanje umora, uboja in prekoračenega silobrana zanikali in je tako Franc Žnidarič dobil 3 mesece le radi nedovoljene nošnje orožja. Razprava je bila končana ob pol 23. ure.

Mariborsko gledališče

REPERTOAR:

Četrtek, 14. junija ob 20. uri »Puščavnikov zvonček« ab. D., Kuponi. Zadnjikrat.

Petek, 15. junija ob 20. uri »Jesenski manever«. Poslovilni večer gđ. Lubejeve in g. Bratuža. Izven.

Danes se postavlja mariborska opera z zadnjo vprizoritvijo »Puščavnikovega zvončka«. Ne zamudite poslednje prilike, ki se nam nudi še nočjo in pohitimo za slovo polnoštevno v gledališče.

Dostojevskega »Idiot« v naši drami.

Kot poslednjo dramsko noviteto v letošnji sezoni pripravlja naša drama Dostojevskega »Idiota«, ki ga je po vzoru moskovskega hudoževstvenega teatra priredil za oder pok. član. ljublj. gledališča Boris Putjata in ki se bo vršila te dni. Režira g. Rade Pregarc, ki igra obenem po dolgi bolezni vlogo Rogožina, v kateri je nastopal z velikim uspehom na drugih večjih odrih. Sodeluje skoraj ves dramski ansambl in nekateri gojenci Pregarčeve dramatične šole. Kneza Miškina igra g. Železnik, Nastasjo Filipovno pa izmenično gđni Anta Kovačičeva in Ema Starčeva, Jelizaveto Prokofijevno gospa Bukšekova, Aglajo kreira gđ. Kraljeva, generala Ivolgina g. Pavle Kovič, generala Japandina g. Grom, Ferdiščenko g. Harastovič, Lebedjeva g. Furijan, Ganjo g. Skrbinšek, Koljo g. Nakrst itd. Vprizoritev je insceniral g. R. Pregarc.

Menda ni treba posebej povdarjati, da je »Idiot« prava atrakcija, saj ga menda ni bralca, ki bi ga ne poznal. Vprizoritev deluje še močnejše kot branje, zato je upati, da bo do zadnjega kotička napolnil gledališče.

Županske volitve v Šoštanju

V nedeljo 10. tm. se je vršila v Šoštanju, kjer so bile 3. tm. nove občinske volitve, volitev župana. Pri občinskih volitvah je dobila lista SDS 6 mandatov, lista z dr. Majerjem kot nosilcem 6 mandatov, nemško-klerikalna lista 4 mandate in socialistična 1 mandat. Za časa volilne borbe so Nemci v graški »Tagespost« in v »Cillier Zeitung« napadali samo SDS, dočim so proklamirali listo, katere nosilec e bil dr. Majer, za nemško listo, drugo istotako po večini nemško listo pa za listo SLS. V nedeljo so odborniki SDS pri volitvi svetovalcev podali zato izjavo, da ne sprejmejo nobenih častnih mes tin tudi ne funkcij v posameznih odsekih, predvsem radi nečedne volilne borbe. Z nemškimi glasovi je bil nato za župana izvoljen dr. Majer.

Mariborski in dnevni drobiž

K naši zadnji operni predstavi

Danes nastopi naš operni ansambl s svojim ravnateljem g. Mitrovičem zadnjikrat. Z njo se zaključuje izredno lepa in plodonosna doba v razvoju našega slovenskega gledališča. Imeli smo priliko, zasledovati njegov postanek, njegove početne poskuse v muzikalnem udejstvovanju in njegovo stalno napredovanje, ki je dovedlo pred leti do uprav nepričakovane razmaha. Lep je repertoar, ki je bil absolviran v tej dobi. Uprizorilo se je okoli 30 oper in okoli 20 operet, v izvedbi, ki bi bila v čast vsakemu večjemu odru.

Vse plodonosno delovanje našega tako važnega kulturnega zavoda je nerazdružljivo zvezano z dvema osebnostima, ki sta mu začrtale razvojne smernice in ki sta ga vodile v upravnem in umetniškem delu; sta to gosp. intendant dr. Brenčič in gosp. operni ravnatelj Mitrovič. Izredno srečno roko je imel gosp. intendant, ko je v sezoni 1922/23 poklical na odgovorno in težavno mesto muzikalnega vodje g. Mitroviča. Z njegovim nastopom se je začela sijajna doba naše opere, ki je dosegla po treh letih uprav nepričakovan višek. Tudi v naslednjih letih, ko se je vsled stalnih gmotnih neprilik moralo štediti na vseh koncih in krajih, je še Mitrovič s svojo dirigentsko spretnostjo in organizatorskim talentom vzdržal zavod na častnem umetniškem nivoju. Zraven najbolj privlačnih del iz svetovne oderske literature se je oziral pri izbihi vedno še na domača dela ter dal zavodu potrebno slovensko lice. Muzikalno obzorje naše publike se je razširilo od leta do leta in danes lahko rečemo, da imamo že za opero vzgojeno občinstvo. Videli smo, kako je poset gledališča stalno rasel, kar je pač najboljši dokaz, da je bilo prebivalstvo ž njim zadovoljno in da je upoštevalo delo, ki se je tukaj opravljalo. Ta muzikalna vzgoja publike potom gledališča je prišla še v prid našemu koncertnemu življenju, kjer zabeležujemo istotako stalno napredovanje.

Delovanje gosp. opernega ravnatelja Mitroviča in njegovega umetniškega osebja končuje danes z močno aktivno bilanco. Vse naše odersko osebje in celokupni orkester, kateremu je Mitrovič vodja in učitelj, je dokazoval vedno izredno veliko vneto do dela in neko umetniško stremljenje, ki ga ne najdemo tako zlepa v tej meri. Častni so uspehi, ki so se dosegli in častno priznanje zaslužijo prav vsi, ki so se s tako požrtvovalnostjo oddolžili svoji gotovo nelahki nalogi. Mariborska publika bo ohranila umetniški ansambl, čevar delovanje pomeni v zgodovini mariborske slovenske glasbe ena najvažnejših postojank, v trajnem in hvaležnem spominu. H. D.

Zopet avtomobilska senzacija v Mariboru.

Včeraj so Mariborčani zopet občudovali velik inozemski avtobus znane avstrijske znamke »Steyr«, ki se je vračal z ljubljanskega velesejma v spremstvu manjšega avtobusa znamke »Perl« in ki si ga je ob tej priliki ogledalo zastopstvo mestne občine mariborske, ki ima namen nakupiti še nekaj novih avtomobilov za osebni promet. Tekom popoldneva se je izvršila vožnja na progi Maribor—Celje—Dobrna—Maribor, ki so se je udeležili zastopniki občine in nekaj povabljenih gostov. Vožnja v udobnem 22 sedežnem Steyr-avtobusu je bila po naših ne najboljših cestah naravnost idealno prijetna. Peresje tširi tone težkega voza, ki ima nosilnost petih ton, je tako popolno, da ni bilo čutiti na cesti nobenih jarkov in jamic, ki povzročajo sicer pretresljaje, da je joj. Imenovan avto je zgrajen predvsem za alpske pokrajine s klanci in ostrimi ovinki ter je prav primeren za naše ceste. Avto ima šestcilindrski motor s kapaciteto 70 konjskih sil. Prostora je v vozu za 30 oseb, med temi jih 22 lahko sedi na zelo udobnih foteljih. Bencina troši avto 22 do 24 litrov na 100 km. Avtomobil znamke »Steyr« so se v Sloveniji že marsikje obnesli, tako n. pr. v Ljubljani pri mestnem pogrebem zavodu, reševalni postaji, gasilstvu itd. Vsekakor pa si bo naša občina ogledala še avtomobile drugih tovarn, predno se odloči za nakup večjega novega avtobusa.

Preklic strogega paslega kontumaca.

Ker se od 25. februarja ni pojavil noben nov slučaj pasje stekline v mestu Mariboru, se ukinja z današnjim dnevom strogi, ter razglašajo nadalje pasji zapor. Pasji kataster ostane nadalje v veljavi in so posestniki psov dolžni prijaviti vsako izpremembo o stanju psov, zlasti vsako sumljivo obolenje, pogin, pobeg, skotenje in to najkasneje tekom treh dni. —

Vpisovanje na moškem učiteljsku.

Vpisovanje v I. letnik za šolsko leto 1928/29 bo na drž. moškem učiteljsku v Mariboru dne 2. in 3. julija od 8. ure dalje z zdravniškim pregledom in preizkušanjem posluha. Eventualno potrebni sprejemni izpiti bodo dne 1. septembra od 8. ure dalje. Vse drugo je razvidno na črni deski v veži drž. moškega učiteljska.

Občni zbor Ljudske univerze.

Sinočnji občni zbor Ljudske univerze je ponovno izvolil dosedanjí odbor z g. inž. Kukovcem na čelu. Po poročilu o delovanju je bilo v razdobju od lanskega maja do sedaj 68 predavanj v mestu, 17 v Studencih. Redno se vršijo strokovni kurzi na meščansko-šolski stopnji in psihološki tečaj, katere vodi g. dr. Dolar. Finančno stanje je še povoljno, četudi je izostala podpora od mestne občine. Težko je s prostori. V debati, v katero so posegli zlasti gg. prof. Favai, prof. dr. Strmšek in dr. Škapin, se je povdarjala potreba kvalitativnih krožkov in bralnih večerov, predlagala pa omejitve glasbenih prireditev in znanstvenih predavanj. Eno tako predavanje na tečen zadostuje. —

Koncert učencev ge. Fanike Brandlove, ki se bo vršil v petek dne 15. t. m. v veliki kazinski dvorani, se začne glede na mladino točno ob 20. V solotočkah bodo nastopili sledeči učenci in učenke: Desa Miovič, Leo Mikek, Heinz Lautner, Mira Ranc, Marko in Inka Dernovšek, Helga Reiser, Vilma Lautner, Francka Ornik, Erika in Hinko Druzovič in gđ. Inge Reiser (cello). Predprodaja vstopnic pri J. Höferju. —

Sprememba občinske meje.

Veliki župan mariborske oblasti je oddal s privolitvijo oblastnega odbora, da se izloči katastralna občina Grajena v vsem svojem obsegu iz politične občine vurborske, srez ptujski, in priklupi k politični občini krčevinski v istem okraju.

Težka nesreča v Sv. Lovrencu na Dravskem polju.

Iz Sv. Lovrenca poročajo: Tu se je v nedeljo zgodila velika nesreča. Ko se je žena trgovca g. Turina s tremi otroci peljala na vozu mimo župnišča, se je vprežena kobilica prestrašila signala nekoga motorja in zdrla z vso močjo. Na vogalu župnišča se je voz prevrnil in ženo je vrglo na oster rob zida. Polomljenih ima 5 reber. En otrok je dobil tako težke notranje poškodbe, da dvomijo, da ostane živ. Ostala dva otroka sta imela srečo in se nista poškodovala.

Dan potepuhov in beračev.

Po polic. kroniki je bil včeraj dan potepuhov in beračev. Domačim malharjem ki so že vsi imeli opravke s policijo ter so po večini izgnani iz njenega okoliša, so se tokrat pridružili enako sumljivim vrstniki iz Hrvaške. Seveda so med njimi tudi reveži, sirotinja, ki je radi raznih nesreč vzela pot pod noge ter nima nikjer obstanka. Kje ti je domača občina? — Tam in tam. — Tja moraš! — »Pa kaj bi tam delal?« — je sicer ponižen, a vendar malo porogljiv odgovor, češ, kako si gospod to predstavlja. »Tam nas je tak odviše bogcev ...« Ženske nosijo na hrbtu v bisagah svoje otroke. Mirno čakajo po uradnih hodnikih, med seboj niti ne šepetajo, bisago postavijo v kot ter s prstom na ustih dajejo otrokom znak, naj molčijo. Drobna deca zre topo, brezizrazno pred se in molči ... So pa v tej družbi tudi tiči, katerih mrtvi obrazi od časa do časa nenadno zažare, ko je oster pogled izpod na videz tako trudnih povznenih vzh bliskovito ošinil okolico. Eno mu so iz malhe potegnili žlico — ne ono navadno, ki spada k beraški opremi in je potrebna pri beraškem kosilu ob vratih kake dobre hiše, temveč težko, srebrno. »Bogec« je prosil »vbogajme«, pa je bilo spretno opaziti in vzeti — eno. En pogled ena kretnja. Zajeti berači, pisarje, zapor, odgon, stroški, jutri pa pridejo drugi domači in tuji »bogci« — mešanica revščine in prošnjosti.

Najnevarnejši iz džungle

BLAZNE ŽIVALI. — BOAR.
— POGUMNE OPICE.

Pisatelj Josip Delmont, ki je kot lovec in pustilec zverin spoznal vse pragozde in pustine sveta, nam zanimivo opisuje najnevarnejše prebivalce puščave in pragozda. Če se govori o najnevarnejši živali indijske džungle ali pa pragozdov in prerij Amerike, Azije in Afrike, tedaj si večina ljudi predstavlja samo velike roparske živali kakor leva, tigr, panterja, jaguarja, leoparda, medveda itd. Delmont je pa spoznal sam v džungli za najnevarnejšega velikega mrjaseca, kateremu pravijo »boar«. Strašno nevarni in divji so pa le mrjasci, ki so se ločili od črede in ki živijo kot samotarci. Podobno je tudi pri slonih. Sloni imajo pri vsej svoji silni moči veliko dobrodušnost, slon-samotarac je pa strašna žival.

O slonu-samotarcu so razširjene razne bajke. Zamorci trdijo, da se loči slon od svoje črede, ko doseže gotovo visoko število let. Pripisujejo mu tudi ulogo grobokopa. Ker se tako redkokada najdejo slonovi skeleti, je ljudstvo v Afriki in Aziji prepričano, da morajo biti v področju slonskih čred skrivnostni prepadi, kamor sloni-samotarci vodijo vse one slone, ki so smrtno opešali. Končno se še trdi, da so samotarci le one živali, ki vsled svoje slabosti ne morejo koristiti čredi. Črede naj bi take živali enostavno izobčile iz svoje sredine. Pisatelj Delmont odločno pobija to mnenje ter trdi, da so samotarci zblaznele živali, ki so same zapustile čredo. Samotarski sloni in mrjasci so namreč veliko večji in močnejši od sovrstnikov, ki živijo v čredah.

Indijski boar s svojimi dolgi in ostrimi čepami vzbuja paničen strah med prebivalstvom. Kar na lepem se ta zverina poda iz džungle na polja in celo v vasi, kjer kolje in trga vse, kar mu pride nasproti. Žrtve te zveri so strašno prebode in razmesarjene. Boar napade tudi leoparda in ga mnogokrat tudi premaga. Celo tiger se boarju raje izogne.

Major Stratton v Haidarabadu v centralni Indiji je bil priča boja med boarjem in leopardskim parom. Mrjasec je naskočil ter samici razparal trebuh. Leopard, samec se je pa mrjascu zagrizel v vrat in strašna bojovnika sta se dobre pol ure premetavala po tleh. Leopard je imel več ran ter je končno tako omagal, da se ga je boar z velikim naporom otresel. Komaj je leopard odletel na stran, se je pa tudi mrjasec zvrnil mrtev na zemljo. Mrjasec je imel 11 tako strašnih ran, da bi pri navadnih mrjascih že ena sama taka rana povzročila smrt. Leopard ga je najprej strašno ugrizel v tilnik in ko se je med bojem ponovno zagrizel v svežo rano, mu je raztrgal vso mrežo žil. Leopard je pa imel med drugimi ranami s čepami dvakrat skozi nos preboden vrat.

Silen strah pred boarjem imajo opice. Če ga zvohejo ali celo vidijo, splezajo na najvišje veje dreves. Delmont je nekoč opazoval večjo skupino gibonov, srednje velikih opic, bežečih pred boarjem. Ko so opic epo večini dosegle najbližja drevesa, je doječi opici padel mladič na zemljo. Opica je takoj zapustila drevo ter se postavila pred svojega mladiča. V silnem skoku jo je boar naskočil in ranil. Ko se je hotel drugič v njo zaleteti, so pa opice premagale svoj strah ter z dreves skočile nanj. Opice so svojega smrtnega sovražnika strašno zdelale. Tri so v boju zgubile življenje, več je bilo pa ranjenih. Ostale, zlasti samice, so se pa tako krčevito zagrizle v njegov vrat, pleča in noge, da se je moral spustiti v beg. Ko je bežal, mu je še par samic sedelo na hrbtu. Opice so se zmagovito vrnile, hudo ranjenega mrjaseca so pa domačini ubili na neki nitvi. Imel je nad sto težjih ran od opičjih zob.

Zanimivo je tudi to, da boar človeka brez vsakega glasu napade, dočim hudo renči v boju z živalmi.

Zakladi Vatikana

V splošnem je znano, da ima Vatikan najdragocenejšo knjižnico na svetu, zlasti kar se tiče starih rokopisov. V tej knjižnici je najstarejša z roko pisana biblija in mnogo rimskih in grških klasikov v starih manuskriptih. Zbirka manuskriptov ima 35 tisoč števk, med temi 4 ti-

K o s p i t e

Vam ni treba imeti nikakih skrbi za perilo, ker

ŽENSKA HVALA

raztaplja nesnago tako, da drugo jutro trebate perilo samo malo kuhati v rastopini, za katero vzamete

Schichtovo
Terpentinomilo

soč grških, 19 tisoč latinskih in nad 2 tisoč orientalskih rokopisov.

Tiskanih knjig je nad 200.000 in so med njimi tudi zelo stare in znanstveno visoko vredne. Književni zaklad Vatikana je bil dolga stoletja javnosti zaprt in so imeli do njega pristop edino le kardinali in drugi visoki cerkveni dostojanstveniki. Papež Leon XIII. je pa odprl vatikansko biblioteko in so danes znanstveniki in ljubitelji knjig iz vseh dežel dobrodošli gosti v dvoranah knjižnice.

Ogromna knjižnica ima edino napako, da ni dovolj pregledna, četudi so se že dostikrat preuredili katalogi. Sedanji papež Pij XI. bi temu rad odpomogel. On sam je v svojih mlajših letih najprej kot asistent, pozneje pa kot knjižničar tu deloval ter pozna vse boljše od drugih. Obrnil se je že do ameriških Carnegievih bibliotek, da bi one prevzele katalogiziranje vatikanske knjižnice. Amerikanci so to obljubili in je prispelo v Rim že več ameriških bibliotekarskih avtoritet, da prevzamejo delo, ki bo trajalo skoraj deset let. Amerikanci so v eni od 11.000 sob Vatikana že namestili svoj kartotečni kataster. Najprej bodo katalogizirali knjige, ki so bile tiskane v prvi dobi tiskarstva, potem pa pridejo na vrsto rokopisi.

Vatikan je največji stavbni kompleks sveta. Ime izhaja iz stare dobe, ko so se polagoma gradile stavbe na ravnini, kateri so dejali Rimljani Ager Vaticanus. Tu so bili slavni vrtovi Kaligule in Nero je dal na tem prostoru pomoriti dosti kristjanov. Prve stavbe Vatikana so bile zgrajene začetkom 6. stoletja.

Pravi ustvaritelj današnjega Vatikana je pa Papež Nikolaj V., ki se je sredi 15. stoletja bavil z načrtom, da zgradi največjo palačo na svetu. Njegovo delo so nadaljevali nasledniki. Papež Sikst IV. je dal leta 1473 zgraditi slovito Sikstinsko kapelo, katero so opremili s svojimi slikami največji mojstri.

Vatikan obsega 28.000 kvadratnih metrov, ima 11.000 sob, 20 dvorišč in mnogo vrtov. Vatikan ima tudi znamenito zbirko kiparskih del najstarejše dobe in tudi v splošnem je zbranih tu toliko kulturnih spominov, kot redkokje na svetu.

Banket, radi katerega je zbolelo 150 oseb

V Čikagu je bil te dni prirejen dijakom eksportne akademije, ki so potovali s svojimi profesorji po Zedinjenih državah, svečan banket. Ko so se gosti po banketu vračali v neki hotel, so pričeli nekateri tožiti, da imajo hude krče v želodcu. Naslednjega dne so ugotovili zdravniki 150 slučajev obolenosti vsled zastrupljenja. Uvedena je bila takoj preiskava, ki pa še ni dovedla do rezultata. Hotelir, pri katerem je bil prirejen banket, je bil takoj aretiran. V New Yorku je vzbudilo poročilo o tem dogodku veliko razburjenje in ogorčenje, ker je večina akademikov od tamkaj. Že čez dva dneva so umrli vsled zastrupljenja 1 profesor in 3 dijaki. Domneva se, da je bilo zastrupljenje posledica slabega zavžitega mesa.

Sokolstvo

Jugoslovenci!

Sokolska župa v Mariboru priredi v dneh 16. in 17. tm. svoj VIII. župni zlet v Mariboru in proslavi ob tej priliki 10letnico našega narodnega osvobodjenja in ujedinjenja.

V teh dneh se zbere vse naše Sokolstvo, da s skupnim nastopom in pravim sokolskim delom manifestira v obsejnim našem Mariboru in našo državno mejo potrdi v zavesti, da stoje ob nji tihi in zvesti čuvarji ...

Jugoslovenci! Bratje! Sestre!

Vabimo vas na naše slavje, da se pričate o smotrenem sokolskem delu in njega vrlinah, posvečenih telesni in duševni okrepitvi vsega našega naroda. Jugoslovenci, okrasite ta dan svoje hiše in okna svojih stanovanj z našimi prapori, ki naj plapolajo v zmago in čast vsega Slovanstva.

ZDRAVO!

Starešinstvo Sokolske župe v Mariboru.

Strelnišča v aeroplan

Nizozemski potniški aeroplan, ki je letel te dni iz Rotterdama v London s 7 potniki, je zadela čudna nesreča. Letalo je upravljal pilot Sillevs. Ko se je približal angleški obali, je nastala strašna nevihta. Bliskalo se je in treskalo, da je bilo groza. Pilot se je boril z nevihto, potnikov pa se je polastil paničen strah. Ko je zopet zablistalo, je začutil pilot na levi roki strašno bolečino in je bil nekaj časa, kakor da bi izgubil vid in sluh. Takoj je razumel, da ga je zadela strela. S skrajnim naporom je kljub temu še dalje junaški vodil letalo. Ko se je letalo končno čez 30 minut spustilo na londonski aerodrom, so hangarski nameščenci izvlekli pilota skoro napol nezavestnega z njegovega sedeža in je imel levo roko popolnoma ožgano in črno. S svojim junaštvom je rešil življenje sedmih ljudi, kajti nihče izmed njih razen silnega strahu ni dobil niti najmanjše poškodbe. Ako bi pilot samo za trenutek izgubil prisotnost duha, bi vihar gotovo premagal odpor aeroplana in treščil letalo ob tla.

Linčanje v Ameriki

V mestu Boyu je severoameriška država Louisiana je prišlo do krvavega linčanja. Neki zamorec je ubil policijskega komisarja. Po zločinu je policija aretirala dva njegova brata, ki pa ju je razjarjena množica iztrgala iz njenih rok in ju na nekem oddaljenem kraju toliko časa pretepala s palicami, da sta obležala nezvestna na tleh. Nato so ljudi posegli še po samokresih in z njimi naravnost prevrtali trupli obeh nedolžnih zamorcev, do čim zločinca samega še niso našli.

Sport

Po sklepu hazenske podzveze

se ima vendar odigrati v Ptuj prvenstvena tekma med družinama SK. Mure in SK. Ptuj, ki bi se bila morala vršiti že pred dvema tednoma, a se to radi odsotnosti sodnika ni zgodilo. S tem torej, da ni verificirana tekma Ptuj—Mura parforfait 6:0, se je slika v prvenstvu spremenila v toliko, da je Mura že sedaj pred tekmo s Ptujem na drugem, Ptuj pa na tretjem mestu:

1. Maribor	2 2 0 0	25:10	4
2. Mura	1 0 0 1	5:9	0
3. Ptuj	1 0 0 1	5:16	0

Prvaka okrožja ISSK. Maribora kljub tej ponovni tekmi ne more dohiteti ne ena ne druga družina. Šlo bo torej le za plasman na drugo ali zadnje mesto. Oba kluba sta se sporazumela, da odigrata tekmo že v soboto ob 18.30. Čeprav je smatrali Muro za favorita, bo tekma vendar lepa in zanimiva; prav nevarne pa lahko postanejo Ptujčanke Murašicam v slučaju, da Sobočanke ne bodo imele v голу Cimpermanove.

Naši nogometaši v nedeljo.

Znano je, da je prišel ISSK. Maribor radi dogodkov s prvenstvenim tekmovanjem v precejšnje neprimike in po vrsti zgubil dragocene termine, ko bi sicer že par nedelj lahko igral bodisi doma bodisi zunaj. Kakor doznavamo, se pogaja »Maribor« za prihodnjo nedeljo z več klubi za prijateljsko tekmo in je toliko kot gotovo, da pojde naš prvak 17. tm. gostovat izven Maribora. — Tudi Železničari postajajo agilnejši in sklepajo tekme s klubi izven Maribora. Po svojem gostovanju pred meseci v Čakovcu in preteklo nedeljo v Splitu nameravajo Železničari v nedeljo v Celovec na tekmo z Austrijo.

SK. Železničar.

Jutri v petek ob 19. se bo vršil sestanek celokupnega članstva na igrišču. Ker je zadeva zelo važna, se članstvo naproša, da se sestanka sigurno udeleži. Tajnik.

Novi vaditelj mladine Železničarja.

Vaditeljstvo vseh nogometnih naraščajev SK. Železničarja je te dni prevzel nesebični nogometaš »Filip Spitzer, nekdanji napadalec ISSK. Maribora in sedanjí igralec SK. Železničarja.

Varaždinski ŠK—Celjski atletiki 5:1 (3:1)

V nedeljo so gostovali v Varaždinu celjski atletiki in zgubili proti boljšemu nasprotniku igro v razmerju 1:5 (1:3)

Urugvaj ponovno svetovni prvak.

Pri včerajšnji finalni tekmi v Amsterdamu je reprezentanca Urugvaja premagala Argentine 2:1 (1:1), s čimer so postali Urugvajci svetovni prvaki v nogometu za nadaljnja štiri leta.

Viktor Méric:

Pomlajeni

H. del.

V žlezah.

Hropeč nadaljuje, sunkovite so njegove besede v viharju neukrotljive zgovornosti, ki vse podre, odvrne. Omamljen se umikam. Čujem samo še: »Moja vest ... Poguba ... Propalo stoletje ... Rešilna znanost ...« Za trenutek zaprem oči. Počasi se poleže vihar. Ugolin molči. Mrtev molk.

Ali sem prepričan? Ne vem prav. Upam si pa vendarle še enkrat spregovoriti: »Mojster ... Če sem prav razumel, tedaj hočete delati kakor Bog-oče. Meni da mislite parodirati vesoljni potop. Sprejeti me hočete v svojo sveto barko ...«

Ugolin trka veselo s svojimi suhimi prsti po mizi, njegovi tovariši se pa krohotajo na ves glas.

»Vesoljni potop! ... Noetova barka! ... Tako bo ... Jutri pa novo človeštvo ... Vse vzamem seboj, kar premore ta umazani svet na pravi inteligenci ... na velikih duhovih ... Ne, motim se, seboj vzamem tudi ... uganite«

Približa se mi.

»Enega mandarina ... Da! Pravega univerzitetnega profesorja. Človeškemu plemenu, ki bo ovekovčen, hočem za vedno predstaviti žive primere in vzorce oficijelnega kretinizma naše epohe.«

Zašepetam:

»Se druge vzorce bi lahko vkrcali: na primer enega generala, enega sodnika, enega narodnega poslanca ...«

Ugolin se praska po čelu ter doda za mišljeno:

»Vojaka ... sodnika ... politika ... zakaj pa ne? ... Da, da, obdržal bom vzorce. Samo ...«

»Samo?«

»Prej jili bom nagačil«, pravi Ugolin. Na svojem stolu se nagne nazaj in se smehlja.

IV.

Presenečenje. Dolgi Ciron stopi v mojo sobo. Pravokotno nagne svojo glavo k meni. Razloži mi, da ga pošilja mojster z naročilom, naj mi pred »veliko sejo« da

vsa potrebna navodila. Ta smešna pojava mi ne vzbuja ravno velike simpatije. Zdi se mi, da je pedantičen, dolgočasen, neznošen. Kljub temu ga sprejemem z občutkom zadovoljstva, ker čutim toliko potrebo, da bi čimprej prišel na površje svojih misli.

Vprašam ga:

»Kaj pa je to ta »velika seja«?

»Boste že videli«, mi odvrne.

Trdovratno nadaljujem:

»Res, med nama rečeno, ne zdite se mi ravno navdušeni. Vedno ste polni ugovorov. Izražate tudi kritiko. Kakor uporna muha se sučete okrog mojstra.«

»Ph« ... mrmlija Ciron, »verujem le v to, kar lahko primem ... s svojim razumom. Če je profesor Huler zveličar, moram biti jaz podoben malo svetemu Tomažu ...«

»Sv. Tomažu, nevernemu? ...«

Ciron ne omahne. Njegovo veliko, sklenjeno telo se sproži kakor pero. Par korakov z rokami na hrbtu napravi po celici. Potem se pa ustavi pred mojim ležiščem, kjer čepim tako nekako, kakor Japonec, ki misli izvršiti harakiri. S svojim lepim basom, ki je bolj zamolkel, kakor navadno, mi reče:

»Ta zadeva pomlajevanja s človeškim cepivom ne drži. Mojster laska sam sebi v domnevanju, da se bo na ta način ovekovčil. Drugi pred njim so tudi že to poskušali. Steinach, Knud Sund, Lichtenstern. Testikularno cepljenje je imelo dosedaj dvomljive rezultate. Učinkovalo je le v dveh slučajih: pri impotenci in predčasnem staranju. S starci, ki so že prekoračili 70. leto, se pa ne da ničesar storiti. To je razumljivo. Da se operacija posreči, je treba, kakor je že Steinach dokazal, poiskati posebno točko brez stika z živčnim sistemom. Koliko sigurnost roke in oči zahteva ta operacija! Lichtenstern, ki je na ljudeh dovolj preizkušal svojo metodo, navaja slučaje čudovite pomladitve. Pravili starcev pa le ni mogel pomladiti. Nikjer še ni dokazano, da ne bi bila naravna starost fiziološka potreba, ki se kaže z navadnimi in neizogibnimi napakami ...«

Ciron preneha strmeč v praznino. Potem nadaljuje, kakor da bi mene ne bilo in bi govoril le samemu sebi:

»Ta metoda je gotovo še najboljša. Benjamin, ki je operiral v Ameriki, trdi, da je imel 57 odstotkov uspehov. Tudi Knud Sund je za Lichtensterna. Fraisse je stare kozle popolnoma pomladil. Samo to je še treba vedeti, če imajo operirani dovolj odpora proti celicam, ki povzročajo debelost. V tem slučaju bi Steinachova operacija nadomestila skopljenje in to bi bilo vse, popolnoma vse. Mojster misli samo na transplantacijo ali na to, kar se navadno razume pod cepitvijo.«

»Ali veste natančno, kako operira?«

»Natančno ne! Ima svojo tajnost in to me ravno dela skeptičnega. Opira se na rezultate Voronova, ki pa ni storil drugega kot to, da je v Franciji uvedel metode, kakršne so onkraj Rene že opustili. Danes bomo pa vse zvedeli. Mojster nam bo vse razodel.«

Kratek molk. Potem vprašam:

»Torej danes? ...«

»Danes. V veliki laboratorijski dvorani bodo zastopani vsi člani Udruženja za vlado elite (U. V. E.). Vi boste tudi zraven. Napnite ušesa. Potem, pri moji veri ...«

Ob teh besedah tleskne s palcem in sredincem.

»... potem pride vojna. Naprej k osvoboditvi sveta in nesmrtnosti! Sedaj prično neumnosti.«

Tokrat nismo v dvorani, v kateri me je Ugolin že tolikokrat sprejel. Ta dvorana je očitno urejena za konference. Klop, mize, stoli. V kotu na desni je mračna marmornata miza z noži, kleščami, gobami in raznimi posodami med hribi snežnobele vate. Daleč zadaj je biblioteka, kateri se instinktivno približam skozi množico, ki polni dvorano. Čitam naslove knjig. V zadnjem času sem se že dovolj seznanil s takimi knjigami in njih vsebino. Poprej pa? Imel sem občutek, da se potapljam v tujem svetu, ki je mojemu slabemu razumu nedosegljiv. V teh knjigah so zastopani vsi jeziki z ono strašno učenjaško jezikovno mešanico vred. Učenjaki si namreč že od nekdaj prizadevajo, da bi sfabricirali poseben jezik za svojo uporabo. Čital sem: Neumrljivost enoceličnih organov od Metalnikova; Nesmrtnost in pomlajenje od istega; Monakovski medicinski glasnik; Du-

najski medicinski glasnik; Naravna in poskusna partenogeneza od Ives Dalage-ja in N. Goldsmitha; Krvna transfuzija od Rosenthala; Pomlajevanje od Steinacha in še mnogo, mnogo drugega. Zbirke časopisov, glasnikov, brošur, razprav ... Bilo je strašno. Če bi se poleg slavnih žlez moral navzeti še vse te znanstveno - medicinsko - kirurške literature v svrhu pomlajevanja in podaljšanja življenja, potem ni to pomlajeno in večno življenje nobena sinekura.

Zapustim biblioteko ter pogledam naokrog. Velika skupščina vsakovrstnih obrazov, brad in barv. Luč električnih od stropa visečih velikih svetilk obliva polirane lobanje negotovih barv in bizarnih oblik. Od zgoraj navzdol izgleda ta parter golih glav kakor greda gliv. Če pomislim, da pluje po teh raznolikih kroglih božanstvena sila in modrost in da hoče ta presneti Ugolin to vse ovekovečati, me kar prevzame ...

Zamolko mrmranje. Ugolin je ravno kar stopil v dvorano v spremstvu obeh svojih pomočnikov. Dolgi Ciron mu sledi sključen in melanholičen. Mali stavec je čudovit. Njegovi pogledi izražajo prese- netljivo življenjsko silo. S trdnim korakom, ponosno vzravnal gre proti veliki mizi, ki stoji v sredini nekakega odra. Mrmranje okrog njega narašča. Za trenutek se nagne nad kupom papirja, potem pa s prstom pozove k miru.

Sedaj stoji. Dobro ga vidim od spredaj in zatreti moram vzklík začudenja. To ni več stavec pretečenih dni. Luč se igra na tem jasnem obrazu z žarečimi očmi. To je luč, ki prihaja iz notranjosti. Vse v njem in na njem je moč in — treba je povedati — tudi mladost, da — mladost. To je moč v polni posesti duševnih moči in fizičnega ravnotežja. Zastoni iščem poželjivo v vseh njegovih gestah, v vsaki tudi najmanjši njegovi kretnji, v izrazu njegovega obraza, a ne najdem niti sledu njegovih 83 let.

Dalje prihodnjič.

ALI STE ŽE ČLAN VODNIKOVE DRUŽBE? ROK ZA PRIJAVO DO 30. JUNIJA.

Mali oglasi, ki objavljajo v pravi-
dovno in sodniško sodbo
občinstva: vsaka beseda 30 p.
najmanjši znesek Din 3.—

Mali oglasi

Zenitno, doplačevanje in gla-
si trgovskega ali robljanskega
znaka: vsaka beseda 50 p.
najmanjši znesek Din 10.—

Volneni delci

dobite od 16 Din naprej samo pri J. Trpinu, Maribor. Glavni trg 17.

Perica

vzame perilo v pranje na dom. Ob bregu št. 12. 1198

Rožnata foulard svila

za poletne obleke od 68 Din naprej pri J. Trpinu, Maribor, Glavni trg 17.

Lokal

za trgovino ali pisarno se da takoj v našem. Vprašati v trgovini J. N. Šoštarčič, Maribor, Aleksandrova c. 13. 1124

Lepe crêpe de chine

dobite od 58 Din naprej pri J. Trpinu, Maribor, Glavni trg 17.

Vsakovrstno angleško,

češko in jugoslovansko sukno že od 24 Din naprej dobite pri J. Trpinu, Maribor, Glavni trg.

Triko svilo

140 cm široko za obleke in perilo à Din 95 dobite pri J. Trpinu, Glavni trg 17, Maribor. XIII

Sandale,

dvakrat šivane, lastni izdelek, kupite najceneje v mehanični delavnici Vrtna ulica št. 8. 949

Stanovanje

2—3 sobno iščem. Plačam eventuelno najemnino za 6 mesecev v naprej. Ponudbe na upravo »Večernika« pod »Mirna stranka«. U.—

Dame

najdejo visoki zaslužek z razpečevanjem dobro idočega patentiranega predmeta. Navodila dnevno od 10—12 in 16—18 ure v Sernčevi ulici 122 (Tomšičev drevo-red). 1192

Dopisnike

za informacije o trgovcih, privatnikih Radovljicam, Žalec, Laško, Žiri, Zidanimost, Litija, Muta, Ruše, vseh krajev bivše Štajerske in Prekmurja, Moravče, Črnomelj iščem. Ponudbe na »Poštni predal 224«, Ljubljana. 1186

Kateri hišni gospodar

bi v doglednem času dal mirni stranki brez otrok stanovanje z 2 sobami in kuhinjo v najem? Cenjene ponudbe na upr. Večernika pod »št. 1189«. 1189

Prostovoljno gasilno društvo v Pobrežju priredi v nedeljo 17. t. m ob 3. vrtno veselico pri g. Rojko. Pridite, bo hec! 1193

Mlada simpatična gospa

želi dobiti mesto blagajničarke v boljši trgovini. Obvlada slovenski in nemški jezik v besedi in pisavi. Cenj. ponudbe na upravo lista pod »Dolgoletna praksa«. 1188

Sprejem več gospodov

na hrano, dva gospoda pa na hrano in stanovanje. Gledališka ul. 2, pritišče. 1184

Otroka

zdravega, 4 mesecev starega (deklica) oddam za svojega. Naslov pove upravo »Večernika«. 1191

Sezite po novih srečkah

za XVI. kolo drž. razr. loterije. Načrt za to kolo je zopet predelan po vzorcu za 14. kolo. Veliki dobitki so se zopet pomnožili na prejšnje število in odpade 40% izplačila na neizžrebane srečke, kar odobravajo vsi igralci. Srečke dobite v upravi »Večernika« Maribor, Aleksandrova c. 13

Kaaaj???

Kako???

AH JE RES, DA SE DOBE PRI TVRDTKI

L. ORNIK, MARIBOR

KOROŠKA CESTA 9.

VSI OLBAČILNI PREDMETI PO IZREDNO NIZKIH CENAH TUDI NA OBROKE?

ČE JE BLAGO RES DOBRO IN TRPEŽNO. KAKOR PRAVIJO NE ODLAŠAJTE

Kabaret

EVROPA

Od 16. tm. dnevno »Ve- seli trio« proizvajan po bratih Karpati. Prvič v Mariboru. Ne zamudite te prilike. 1199

Za kopalne plašče

Chenille in Frotler

blago ima na zalogi

1016

FRANJO MAJER

MARIBOR, GLAVNI TRG 9